

A DOKUMENTUMOT DIGITÁLIS
ALÁÍRÁSSAL LÁTTA EL.

AVDH SIGN

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Előterjesztve a Kecskeméti Járásbíróság
mint első fokon eljáró bíróságon keresztül

Alkotmánybíróság részére

Cím: 1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.

Indítványozók:

Alulírott

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Jelen eljárásban Indítványozók.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám:	IV/2567-F/2022	
Érkezett:	2023 FEBR 03.	
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	☐ EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:
1	0	Ju

A Tisztelt Alkotmánybíróság előtt IV/2567/2022 ügyszámon indult alkotmányjogi panasz eljárás során 4. számon kibocsátott hiánypótlási felhívásnak megfelelően az eredeti kérelemmel egységes szerkezetben foglalva ezúton alulírott kérelmezők az alábbi alkotmányjogi panaszt terjesztjük elő.

A könnyebb áttekinthetőség érdekében a kiegészítéseket Times New Roman betűtípussal fektettük papírra.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az Alaptörvényben biztosított 24. cikk (2) bekezdés d) pont alapján a Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú bíróság **6.Pf.20.960/2022/4.** szám alatt hozott ítéletével szemben, az első fokú bíróság **17.P.21.139/2020/68.** szám alatt hozott ítéletére és a bírósági eljárást megelőző **11087/Ü/30365/2020.** számon kibocsátott fizetési meghagyásra is kiterjedően

ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjesztünk elő.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú bíróság **6.Pf.20.960/2022/4.** számú ítéletének, valamint a Kecskeméti Járásbíróság **17.P.21.139/2020/68./III** számú ítéletének alaptörvény-ellenességét megállapítani, és azokat az Abtv. 43. §-nak megfelelően megsemmisíteni sziveskedjen.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A bírósági eljárást megelőzően bírósági eljárást megelőző **11087/Ü/30365/2020.** számon fizetési meghagyás lett kibocsátva, amellyel szemben ellentmondással éltünk, aminek köszönhetően peres eljárás kezdődött a Kecskeméti Járásbíróságon.

Elsőfokú eljárás 17.P.21.139/2020

Az elsőfokú ítéleti tényállás alapján felperes alpereseket egyetemlegesen arra kérte kötelezni, hogy 2018. december 12. napjától 2020. március 31. napjáig esedékes 2.640.000,- Ft lejárt ingatlan használati díjtartozást és annak 2020. április 1. napjától a megfizetés napjáig a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:48. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatát, továbbá a felperes perkoltségét fizessük meg. Előadta, hogy álláspontja szerint a bírói gyakorlat alapján az alperesek "quasi bérlő" jogviszonyban állnak a felperessel a perbeli körülmények alapján, ezért az ingatlan használata után díjfizetésre kötelesek a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény (Lakás tv.) 6. § (1)-(2) bekezdés és az Lakás tv. 20. § (1) bekezdés alapján.

Ellenkérelmünkben kértük, hogy Felperes keresetét az I., II., III., III. rendű alperesek tekintetében mind jogalap, mind összegszerűség vonatkozásában utasítsa el.

továbbá Felperest a perköltség viselésére kötelezze. Vitattuk a kereset jogalapját és összecszerűségét is. A jogalap vitatása tekintetében álláspontunk az volt, hogy felperesnek kell bizonyítania, hogy birtokoljuk a perbeli ingatlant, a felperes tulajdoni hányadát, továbbá azt, hogy bérleti szerződés jött létre, illetve előadtuk, hogy a Lakás tv. 2. § (5) bekezdése alapján írásbeli szerződés lenne szükséges jelen esetben és nem minősülünk a Lakás tv. 20. § (1) bekezdése alapján jogcím nélküli használónak az alperesek a Kúria Pfv.21575/2015/3. számú határozatára tekintettel. A Lakás tv. 6. § (1) bekezdésében foglaltak alapján jogalapot abból a szempontból is vitattuk, hogy lakbérben nem állapodtunk meg.

A 63. számú tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint képviselőként előadtam, hogy:

Bíró-kérdésére III. r. alperes: Szeretném előadni a bíróságnak, hogy az eljárási kifogásom, mely arra irányult, hogy a felperesi jogi képviselő meghatalmazása nem szabályszerű, mert az elfogadó nyilatkozatot a meghatalmazás elfogadására nem tartalmazza. E körben a bíróság hiánypótlásra hívta fel a felperes jogi képviselőjét, aki biztosan a bíróság által felhívott határidőben csatolta a meghatalmazást. A meghatalmazás vonatkozásában, ami csatolásra került, szeretném felhívni a bíróság figyelmét, hogy 2022. január 31. dátumozást tartalmaz és a jele ügynek az ügyszámát. Azt is szeretném kihangsúlyozni, hogy bár az FMH kibocsátásakor polgári perrendtartás megengedő volt, valóban a meghatalmazásnak ezen hiányosságát nem visszautasítási okként, hanem hiánypótlási okként tüntette fel, de akkor is szeretném kiemelni, hogy 2020-as ügyről beszélünk. Helyesen hívta fel a bíróság a jogi képviselőt arra, hogy a meghatalmazásának a hiányát pótolja, azonban azt gondolom, tekintve, hogy a meghatalmazás, ami most csatolásra került, milyen kellekekkel, tulajdonságokkal bír, ez alapján azt gondolom, hogy amíg ezt a meghatalmazás nem állt rendelkezésre, addig az FMH vonatkozásában és azt követően sem kezdeményezhetett volna eljárást a jogi képviselővel eljáró felperes ezen hiányban, illetve a korábban megtett nyilatkozatai is azt gondolom, hogy hatálytalanok, érvénytelenek. **Én ezt nagyon kérem a bíróságtól, hogy most vegye figyelembe és érdemben bírálja el, mert szilárd meggyőződésem az, hogy ez hatályon kívül helyezési ok lesz.** Szeretném kiemelni, hogy bár tudom azt, hogy az ügyben, amikor a keresetlevél, illetve a keresetet tartalmazó irat beérkezett a bírósághoz, még egy másik bíró járt el és mivel a bíróságnak akkor kellett volna megvizsgálni a keresetlevelet és a hiánypótlás esetén intézkednie, én erről tudomással bírok, de szeretném jelezni, hogy a felperesi jognyilatkozat az csupán az alperesnek való közlésével hatályosult, nekem, mint alperesnek nem volt arról a nekem való közlésig tudomásom, hogy a bíróságon tényleg milyen vizsgálat folytatódott le, éshiánypótlás keretében vizsgálta-e ezt a hiányosságot, amire én utaltam az előbb. Szeretném még egyszer hangsúlyozni, 2022. január 31. napja került feltüntetésre a meghatalmazásban. Azt gondolom, hogy ez alapján a felperesnek, a jogi képviselőjének nem volt joga, tudom azt, hogy a fizetési meghagyásos eljárásban ennek a meghatalmazásnak a vizsgálatának nincs akkora lehetősége, mint egy polgári peres eljárásban, de továbbra is hivatkozom ezen hiányosságra és fenntartom az eddig ezen körben tett nyilatkozataimat.

A mellékletként csatolt tárgyalási jegyzőkönyvből és eljárási kifogást elutasító döntésből, valamint az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésünkből egyértelműen kiderül, hogy a bíróságnak tudomása volt arról a körülményről, hogy felperes jogi képviselőjének a

teljes eljárás időtartamára vonatkozó meghatalmazás nem volt, hiszen olyat hiánypótlási felhívásra sem tudott felmutatni.

Ugyanezen tárgyalást eljáró bíró a következőkkel zárta:

A bíróság az érdemi tárgyalást elhalasztja. Új tárgyalási határnapul 2022. május 23. napjának 13:00 óráját tűzi ki, melyre jelen végzés kihirdetésével s z ó b a n rendeli idézni a felperes jogi képviselőjét és a III. r. alperest. A bíróság jegyzőkönyvmásolat megküldésével í r a s b a n rendeli idézni az I. és II. r. alpereseket. A bíróság tájékoztatja a peres feleket és a jelenlévőt szakértőt, hogy a tárgyaláson kívül fog határozni a szakértői díj megállapítása, illetve az utólagos bizonyítási indítvány vonatkozásában.

A következő tárgyalásról előzetesen kértem, (III. r. alperes, képviselő) hogy a hiányzásomat a bíróság tekintse kimentettnek betegség miatt, aminek helyt adott, ezt a ténytet a 68-as tárgyalási jegyzőkönyv és az ítélet is rögzíti. Ennek ellenére bíróság megtartotta a tárgyalást, mert álláspontja szerint halasztásnak nem volt helye, felperesi jogi képviselő további nyilatkozatot tehetett, majd kihirdette az ítéletet. Az elsőfokú bíróság marasztalt minket.

Az ítélettel szemben rendes jogorvoslattal, fellebbezéssel éltünk jogi képviselők keresztül. Fellebbezésünkben egyebek mellett előadtuk, hogy felperes nem rendelkezett meghatalmazással az eljárás teljes időtartamára nézve, keresetlevél visszautasításának, megszüntetésének lett volna helye, valamint fizetési meghagyással nem indulhatott volna meg az eljárás.

Fellebbezésünkkel szemben felperes jogi képviselőjén keresztül fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő, kérte a fellebbezés elutasítását, valamint költségeinek megtérítését. Ugyanakkor nem csatolt meghatalmazást a másodfokú eljáráshoz, holott a hiánypótlásra előterjesztett meghatalmazás kifejezetten leszűkítette a képviselői jogának tartalmát az elsőfokú eljárásra, mivel abba beleírta a tárgyi ügyszámot, de arra való utalást nem tartalmazott, hogy az majd az esetleges másodfokú eljárásra is kiterjed.

A Kecskeméti Törvényszék **6.Pf.20.960/2022/4. számon** tanácsban 2022. szeptember 21. napján meghozta az ítéletét, amit látszólag ki is hirdetett. Ugyanakkor a Kecskeméti Járásbíróságon folyó év november 11-én tett iratbetekintésem során azzal a ténnyel szembesültem, hogy az elsőfokú és másodfokú ügy iratai egy mappában vannak összefűzve és a másodfokon eljáró ítélő tanácsnak valamennyi tagja nem írta alá a másodfokú ítéletet.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Előadjuk, hogy a pertörténettel egyezően a **11087/Ü/30365/2020.** számon kibocsátott fizetési meghagyással szemben mindannyian ellentmondással éltünk. Az így perré alakult eljárásban az első fokon eljáró Kecskeméti Járásbíróság ítéletével szemben **17.P.21.139/2020/68.** jogi képviselőnk keresztül 2022. július 11. napján fellebbezési kérelmet

terjesztettünk elő. A fellebbezési kérelmünkben előadottakat a Kecskeméti Törvényszék 2022. szeptember 21. napján tárgyalás tartásával tárgyalta, amely napon **6.Pf.20.960/2022/4.** számon ítéletet is hozott. Ezzel a rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítettük.

A döntéssel kapcsolatban felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, törvényi lehetőségek hiányában erre lehetőség sincs, erre vonatkozó kérelem sincs előterjesztve. Perújítási kérelem sincs előterjesztve, így perújítási eljárás nincs folyamatban.

Az elsőfokú döntés kihirdetésére vonatkozó ítéleti rendelkezések rendes jogorvoslattal érdemben nem voltak támadhatók, mivel egy ki nem hirdetett ítéletet joghatályosan megfellebbezni nem lehet, az ugyanis csak alkotmányosság keretében vizsgálható.

A másodfokú eljárás során külön végzéssel a törvényszék nem emelte jogerőre az ítélet nem fellebbezett részét, azt csak az ítélet kihirdetése során hagyta helyben. Emiatt valamennyi ítéleti rendelkezés a döntés kihirdetésének napján vált jogerőssé.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kecskeméti Törvényszék másodfokú ítéletét **6.Pf.20.960/2022/4.** 2022. szeptember 21. napján hirdette ki, az írásbeli ítélet pedig 2022. november 3. napján lett a jogi képviselő részére kézbesítve. Ennek megfelelően a hatvánapos határidőn belül lett előterjesztve az Alkotmánybírósághoz címzett beadványunk.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

E polgári jogi perbe mind a hárman mint alperesek vettünk részt, így a bíróság döntése érinti a jogainkat és érdekeinket.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

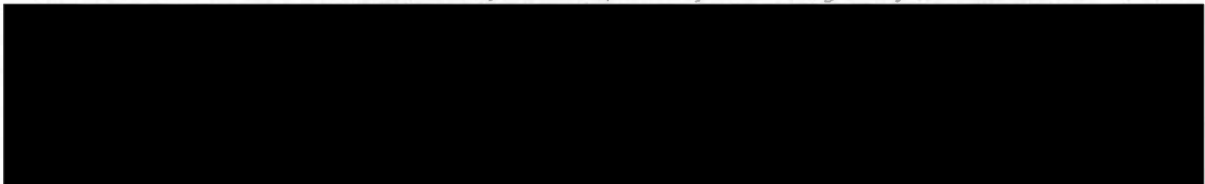
Az elsőfokú ítélet

Meghatalmazásra, eljárás megszüntetésére vonatkozó kérelmünk

Az eljárás megszüntetésére vonatkozó kérelem nem elbírálása, valamint az eljárási törvény eljárás megszüntetésére, kereset visszautasítására vonatkozó rendelkezések rendszeres figyelmen kívül hagyása olyan *contra legem* jogalkalmazásnak minősül, ami eléri a döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenesség szintjét.

Ítélethirdetés

Az elsőfokú ítélethirdetés során a bíróság eljárása *contra legem* jogalkalmazásnak minősül, ami eléri a döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenesség szintjét, hiszen az

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése megköveteli, hogy az ítélet nyilvánosan legyen kihirdetve.

Másodfokú

Másodfokú ítélet indokolása

A másodfokú bíróság azzal, hogy az ítélelhozatal során semmibe vette az indokolási kötelezettségére előirt eljárásjogi törvényben foglalt kötelezettségeit az ítéletet önkényessé tette, ami miatt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fenn.

Felperesi meghatalmazást nélküli a másodfokú eljárás

Amiatt, hogy a másodfokú bíróság nem egyenlően, a törvény előtti egyenlőség jegyében alkalmazta az eljárásra vonatkozó törvényt a döntését érdemben befolyásolja, amivel az alaptörvény-ellenesség talajára áll.

Nincs aláírva az ítélet

Az a tény, hogy a másodfokú ítélet nincs valamennyi tanácstag által aláírva olyan *contra legem* jogalkalmazásnak minősül, ami eléri a döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenesség szintjét.

Emellett alapvető alkotmányjogi jelentőség kérdés annak kimondása, hogy a tisztességes eljárás valamennyi feltétele csak akkor teljesülhet, ha az írásba foglalt ítéletet az eljárási törvénynek megfelelően a döntéshozó(k) aláírja.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, **független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson**, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Tisztességes eljárással szoros összefüggésben több alaptörvényi rendelkezést is sértenek a bírói ítéletek:

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása

során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását **kell figyelembe venni**. Az **Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak**.

XV. cikk

(1) **A törvény előtt mindenki egyenlő**. Minden ember jogképes.

(2) **Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja**.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az általunk előadott alkotmányjogi panasz nem eljárásjogi és semmiképpen sem anyagi jogi kérdéseket boncolgat, nem kívánja azok felülvizsgálatát, továbbá nem kéri a bizonyítékok újraértékelését sem, tekintettel arra, hogy ezekre az Alkotmánybíróságnak hatásköre nincsen. Kérelmünk arra irányul, hogy az eljárás egészét, ideértve a fizetési meghagyás kibocsátását alkotmányossági szempontból vizsgálja meg, és mondja ki az eljárás alapjául szolgáló ítéletek alaptörvény-ellenességét.

A beadványunk lényegét tekintve arra hívja fel az Alkotmánybíróság figyelmét, hogy az ítéletek alapjául szolgáló eljárás mind első, mind másodfokon sértette a tisztességes eljárás követelményeit, valamint azokkal szoros összefüggésben az Alaptörvényben biztosított más jogokat is.

A tisztességes eljárás (fair trial) fogalma felöleli mindazokat az eljárási alapjogokat, amelyek a büntető-, a polgári- és közigazgatási eljárásban, továbbá a pert megelőző, előkészítő eljárásokban az eljárás lefolytatásának tisztességes voltát hivatottak garantálni. A tisztességes bírói eljárás minőségéből eredően az is megkövetelendő az államtól, hogy az állampolgárok egyedi ügyeikben tisztességes eljárás keretében, megfelelő tájékoztatás és kiszámíthatóság alapján döntsenek.

Az Abh.-ban kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. 7/2013. (III. 1.) AB határozat [24]

A) Az első fokú ítélet 17.P.21.139/2020/68/III

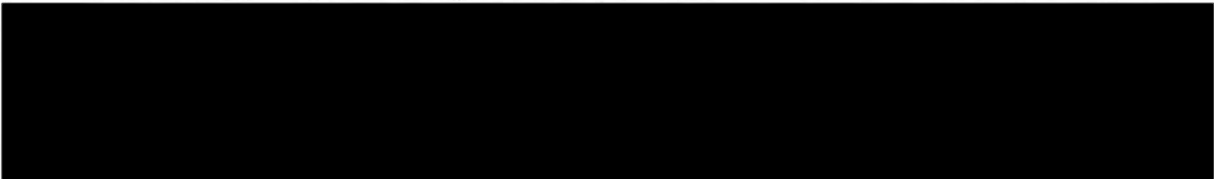
A 17.P.21.139/2020/68/III számú elsőfokú ítélet, valamint a 63. és 68. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvek több szempontból is sértik az **Alaptörvény XXVIII. cikk) (1)** bekezdésben foglalt követelményeket. Először is a 63. sorszám alatt tartott tárgyalás során III. alperesként, egyben a I. és II. r. alperesek hozzátartozói meghatalmazott képviselőként kértem az eljárás megszüntetését arra tekintettel, hogy felperes jogi képviselője nem megfelelően pótolta a kereset befogadhatóságának alapfeltételéül szolgáló ügyvédi törvénynek megfelelő meghatalmazást, mivel annak időbeli hatálya nem terjed ki a teljes eljárásra, különösen a polgári peres eljárást megelőző fizetési meghagyásos eljárásra, ami miatt minden korábbi nyilatkozata érvénytelen, hatálytalan. Szóban kértük eljáró bírót, hogy erről a tárgyaláson döntsön. **Nem döntött.**

A 68. szám alatti tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint III. r. alperesként, egyben I. és II. r. alperes meghatalmazott képviselőjeként orvosi igazolással jeleztem, hogy egészségügyi okokból nem tudok részt venni a tárgyaláson, így tekintse mulasztásomat előzetesen kimentettnek, valamint azt, hogy a következőn majd szóban szeretnék nyilatkozatot tenni. A bíróság távolmaradásomat igazoltnak tekintette, ugyanakkor nem látott okot a halasztásra, mivel a bíróság meglátása szerint *nem volt várható, új, lényegi tény előadása másrészt, ha lett is volna, akkor képes lettem volna elektronikusan is előterjeszteni bárminemű nyilatkozatomat.* A bíróság kimentett mulasztásom ellenére megtartotta a tárgyalást, felperesnek engedett további nyilatkozatokat tenni, majd nyilvánosan, szóban kihirdette az ítéletet.

Alaptörvény-ellenesség:**Meghatalmazás**

A fenti körülmények miatt az eljáró bíró több szempontból is alaptörvény-ellenesség talajára helyezkedett az eljárása során. Először akkor, amikor alperesi kérelemre sem értékelte felperes jogi képviselőjének hiánypótlásra becsatolt nyilatkozatát, amivel *contra legem* jelleggel nem alkalmazta az akkor hatályos polgári perrendtartás keresetlevél visszautasítására, eljárás megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseket. Abból, hogy az alperesi nyilatkozatot nem bírálta el, arra lehet következtetni, hogy eljáró bíró önkényesen vonakodott alkalmazni a felperesre nézve hátrányos eljárásjogi jogkövetkezményeket. Olyan bíró gyakorlat nincs, ami ne követelné meg valamennyi jogi képviselői nyilatkozat vonatkozásában az érvényes képviseleti jog meglétét. A polgári perrendtartás vonatkozásában a képviseleti jog igazolására vonatkozó szabályok kifejezetten alkalmazhatóak azzal a bírói gyakorlati könnyítéssel, hogy amennyiben az ügyvédi meghatalmazásról csupán az „ügyvédi elfogadó nyilatkozat” hiányzik, úgy az Ügyvédi törvénynek megfelelő meghatalmazás utólag pótolható, de ez semmiképpen sem jelentheti azt, hogy a teljes eljárásra nem kell írásban, érvényesen leigazolni a képviseleti jogosultság meglétét. A hiánypótlási felhívásban foglaltak nem megfelelő teljesítése szükségszerűen a kereset visszautasítását, eljárás megszüntetését eredményezi.

Ebben az ügyben felperesi jogi képviselő a hiánypótlási felhívást követően sem csatolt

megfelelő ügyvédi meghatalmazást, hiszen annak keltezése, időbeli hatálya nem fedi le az eljárás időtartamát, valamint tartalmi szűkítést tartalmaz az első fokú eljárásra, amivel teljesen igazolatlaná válik a prejudiciális fizetési meghagyásra vonatkozó képviselői jog meglétét.

Amiatt, hogy alperesként jeleztük ezt a bíróságnak, sőt kértük az eljárás megszüntetését, így ez nem minősülhet olyan eljárási hibának, ami a bírói döntéshozatal során teljességgel nem küszöbölhető ki, különös tekintettel arra a körülményre, hogy e hiba vonatkozásában fellebbezés is lett előterjesztve.

Itt inkább arról van szó, hogy eljáró bíróság jogsértően vonakodik alkalmazni a jogot felperessel szemben, azaz jogsértően tétlenkedik (*desuetudo*).

Ezek alapján az elsőfokú bíróság alaptörvény-ellenesen járt el, mivel megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt rendelkezéseit, valamint azokkal kapcsolatosan más alapjogi rendelkezéseket is.

XXVIII. cikk

(1) **Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.**

XV. cikk

(1) **A törvény előtt mindenki egyenlő.** Minden ember jogképes.

(2) **Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.**

Ebben a körben az első fokú bíróság megsérti a XXVIII. cikk (1) bekezdésében megjelölt alapjogainkat, amikor *contra legem* – alperesi felhívás kérelem ellenére – sem utasítja vissza felperes keresetét, szünteti meg az eljárást. E gyakorlatával a bíró a fair eljáráshoz kapcsolódóan sérti az Alaptörvény XV. (1) (2) bekezdéseiben foglalt alapjogainkat is, mivel nem egyenlően alkalmazza a polgári perrendtartás szabályait.

Az Alaptörvény tisztességes eljárásra vonatkozó rendelkezései jogot biztosítanak a perbeli egyenlőségen alapuló eljárás lefolytatására. A polgári perben a felek egyenjogúak, mellérendeltek. Így a bíróság nem a mellérendeltség, egyenjogúság alkotmányosan védett értékeinek a tiszteletben tartásával járt el akkor, amikor *desuetudo* nem alkalmazta a törvény szerinti hátrányos jogkövetkezményeket felperessel szemben, holott azok alkalmazhatatlanságára semmi nem utalt.

A hivatkozott alapjogi rendelkezéseket egyszerre sérti, és megy szembe a bíróság előtti

egyenlőség tisztességes eljárásbeli követelményeivel, valamint megkülönböztetés tilalmával a bíróság, amikor felperes jogi képviselőjére vonatkozóan nem alkalmazza az Ügyvédi törvény kötelezettséget megállapító rendelkezéseinek (meghatalmazás érvényességi kellékei) az ügyben releváns elmulasztásának processzualis jogkövetkezményeit, közben ugyanezen jogszabály által biztosított jogosultságokat pedig biztosítja a fél számára (ügyvédi költségterítés).

Az első fokú ítélelhirdetés, 68. sz. jegyzőkönyv

A tisztességes eljárás követelményrendszerébe tartozó elveket sért a 68. sz. jegyzőkönyvben rögzített tárgyalás is, hiszen az igazolt, előre kimentett mulasztásom ellenére tartott tárgyalást, és biztosított lehetőséget felperes jogi képviselőjének további nyilatkozattételre. A tárgyalás szembe megy a kontradiktórius eljárás és fegyveregyenlőség követelményeivel.

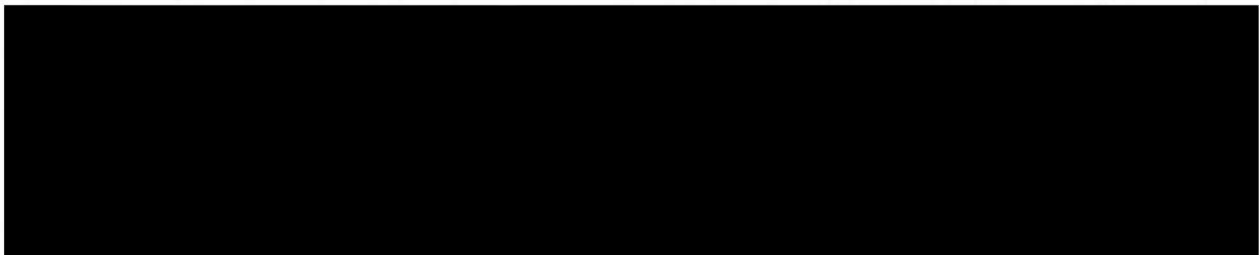
A kontradiktórius eljárás elvét amiatt sérti a bíró gyakorlata, mert a félnek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a bíróság döntésének befolyásolása céljából előterjesztett észrevételeket megismerhesse, ahhoz megjegyzéseket fűzzön, nyilatkozatot tegyen. Jelen elsőfokú eljárás utolsó tárgyalásán ez nem volt számomra biztosítva, hiszen a mulasztásomat kimentettnek tekintette a bíróság, mégis tárgyalást tartott. Sőt további nyilatkozatot engedett tenni a felperes részére.

A bíróság azon nyilatkozata, mely szerint alperestől „nem volt várható, új, lényegi tény előadása” a kontradiktórius eljárás elve mellett, a fegyveregyenlőség elvét is sérti, hiszen a bíróság nem biztosított lehetőséget számomra, hogy valamennyi felperesi nyilatkozatra reagáljak, megjegyzést fűzzek. A tárgyalás során a fegyveregyenlőség alkotmányosan védett elvével megy szembe a bíró, amikor egyrészt *prejudikálja*, hogy nem várható új, lényegi körülmény előadása, mindezt annak ellenére, hogy a kimentésem alapjául szolgáló beadványban határozottan kijelentem, hogy további nyilatkozatokat akarok tenni. Ebben a körben a bíróság a döntési jogosultságát túllépve állapította meg azt, hogy nem várható tőlem lényegi nyilatkozattétel, hiszen azt a tárgyalás lezárásáig lehetőség van tenni, azt kizárólag a félnek van lehetősége eldönteni, hogy tesz-e. Ezt az álláspontot erősíti az EJEB (32367/96.) döntés 42. pontjában foglalt indoklás is:

A felekre tartozik annak megítélése, hogy egy beadványra érdemes-e reagálniuk vagy sem, s elfogadhatatlan, hogy az egyik fél beadványokat terjesszen a bírósághoz a másik fél tudtán kívül és olyan módon, hogy ahhoz a másik félnek ne legyen lehetősége észrevételt tenni. APEH ÜLDÖZÖTTEINEK SZÖVETSÉGE és mások MAGYARORSZÁG ELLENI ÜGYE (32367/96.)

Az elsőfokú ítélet [21] pont alatt megismétli a bíróság tárgyaláson tett álláspontját.

Az ilyen jellegű prejudikáció sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk) (1) bekezdésében foglalt független és pártatlan bírósággal szemben támasztott kívánalmakat.

Az ügy érdemére kiható alaptörvény-ellenesség az is, hogy a bíróság az esőfokú ítéletet annak ellenére hirdette ki nyilvánosan, hogy III. r. alperesként, egyben I. és II. r. alperesek hozzátartozói meghatalmazott képviselőként előzetesen kimentettem magam.

Ez a gyakorlat szembemegy az Alaptörvény XXVIII. cikk) (1) bekezdésben foglalt azon fair eljárás feltételeit érintő követelményrendszerrel, amely szerint a polgári jogi ügyet **nyilvános tárgyaláson kell megtárgyalni, valamint az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni.**

Az első fokon eljáró bíró azzal, hogy egyrészt az eljárás megszüntetése iránt előterjesztett kérelmünkről nem döntött megsértette a tisztességes eljárás azon részkövetelményeit, amely szerint az eljárás során a bíróságnak **kiszámíthatóság és a megfelelő tájékoztatás követelményeit biztosítani kell.**

Másrészt a kérelmeket el kell bírálni, az eljárási törvények szerint a bíróságnak nem lehetősége, hanem kötelezettsége, hogy egy adott kérelmet vagy elutasítson, vagy annak helyt adjon, esetleg visszautasítson. **Ez a bírói döntések kiszámíthatóságának alapfeltétele.** Az olyan eljárás, amely a bírói döntési kötelezettséget negligálja, nem felelhet meg a tisztességes eljárással szemben támasztott alapkövetelményeknek.

Szintén sérti a fair eljárásbeli minőségből fakadó kiszámíthatósági követelményeket az a körülmény, hogy a bíró úgy tartott tárgyalást és hirdetett ítéletet, hogy a képviselő mulasztását, tárgyalásról való távollétét kimentettnek tekintette. Másrészt a kimentett mulasztás jogkövetkezményét, azaz a tárgyalás elhalasztását önkényesen nem alkalmazta, amellyel a bíróság szintén megsértette a tisztességes eljárásból fakadó jogainkat.

Emellett az is sérti az alaptörvényben foglalt jogainkat, hogy a felperes jogi képviselőjével szemben egyszerűen nem alkalmazza a mulasztásából fakadó (Üitv-nek nem megfelelő meghatalmazás) hátrányos eljárásjogi jogkövetkezményeket, jogsértően tétlenkedik.

A bíróság azon kijelentései, amely szerint nem volt várható új lényegi körülmény előadása prejudikáció, amelynek nincs helye egy tisztességesen lefolytatott eljárásban.

Jelen ügyben lefolytatott elsőfokú eljárás során a fentiek miatt sérült a perbeli szerepünkből nekünk is kijáró alkotmányosan védett alapjogunk, a tisztességes eljáráshoz való jog. Az ilyen jellegű jogalkalmazás olyannyira önkényes, hogy eléri contra-legem szintet, ami miatt a döntés alaptörvény-ellenessége is megállapítható.

Amennyiben a bíróság elbírálta volna az eljárás megszüntetése iránti kérelmünket, vagy hivatalból figyelembe vette volna, hogy felperes jogi képviselője nem rendelkezett az egész eljárás alatt érvényes meghatalmazással. Valamint, ha az utolsó tárgyalást a jogszabályi követelményeknek megfelelően a kiszámíthatóság alkotmányos követelményének jegyében elhalasztotta volna, akkor még további nyilatkozatot tehattünk volna. Ezekre tekintettel akár más ítélet is születhetett volna, vagy az eljárást is meg lehetett volna szüntetni.

B) Másodfokú ítélet 6.Pf.20.960/2022/4. szám

Meghatalmazás

Az elsőfokú eljárás során a bíróság a hiánypótlás kibocsátásával tényként állapította meg,

hogy felperes által eredetileg csatolt meghatalmazás nem felelt meg az Ügyvédi törvény kívánalmainak, így közvetve kimondta annak érvénytelenségét. A hiánypótlás során felperes által becsatolt meghatalmazás tartalmi szűkítést tartalmaz, a képviseleti jogot leszűkíti az elsőfokú eljárásra. Felperes fellebbezési ellenkérelméhez nem csatolt meghatalmazást.

Tekintve, hogy a fellebbezésünk tartalmát tekintve részben arra irányult, hogy az elsőfokú ítéletet azért kell hatályon kívül helyezni, mert az eljárás teljes időtartama alatt nem állt a bíróság rendelkezésére érvényes felperesi jogi képviselői meghatalmazás, így ezt a törvényszéki hibát sem lehet olyan hibának tekinteni, ami a bírósági eljárások során teljességgel nem kiküszöbölhető. Itt is inkább arról van szó, hogy a törvényszék felperes eljárási kötelezettségeit önkényesen felhigitja, nem követel a nyilatkozathoz meghatalmazást, ám a jogi képviselői minőségéből fakadó többletjogosultságokat (ügyvédi perköltség igényt) biztosítja.

A másodfokú bíróság *contra legem* jelleggel nem alkalmazza a jogi képviselői nyilatkozat hatályos előterjesztésére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, helyette inkább önkényesen kijelenti, - következő pontban foglaltak szerint - hogy jogi képviselő megfelelően pótolta az elsőfokú eljárás során az érvényes képviselőhöz elengedhetetlenül szükséges meghatalmazást. Megállapítható, hogy a másodfokú bíróság e tekintetben sem a mellérendeltség, egyenjogúság jegyében alkalmazta a polgári perrendtartást.

Emiatt a másodfokú bíróság eljárása sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglaltakból *fair trial*-ből fakadó bíróság előtti egyenlőség alkotmányos értékét, valamint az Alaptörvény XV. cikk (1) –(2) bekezdésben foglalt azon alapjogot, amely szerint a törvény előtt mindenki egyenlő, valamint.

Indokolási kötelezettség

A másodfokú ítélet indokolása több szempontból sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) foglalt alapjogi rendelkezéseket, mivel csak olyan bírói ítélet lehet tisztességes, amely az indokolási kötelezettségre vonatkozó eljárásjogi előírásokat maradéktalanul teljesíti. Ezt a kívánalmat az Alkotmánybíróság több döntésében is rögzítette.

*Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól **az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia**. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. **A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az***

Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket. 7/2013. (III. 1.) [34]

Tehát a törvényszék önkényesen nem mentheti fel magát a polgári perrendtartás által megfogalmazott indokolási kötelezettségre vonatkozó azon rendelkezése alól, amely szerint az ügyre vonatkozóan a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését.

Pp. 346. § [Az ítélet tartalma]

(5) A jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata), vagy az arra irányuló indítványt elutasította.

Ehhez képest a másodfokú ítélet több kérelem vonatkozásában is vonakodik megjelölni a döntésére vonatkozó jogszabályhelyeket, és végképp vonakodik azokat értékelni, értelmezni. Nem fejtí ki, hogy az alperesi fellebbezésben pontosan előadott jogi érvelés miért téves, miért nem lehet azt alkalmazni.

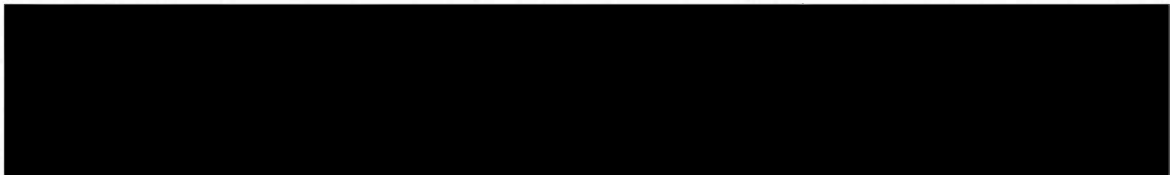
Emellett a meghatalmazás időbeli hatályára vonatkozó tényállási rendelkezéseket sem alkalmazza, miközben az elsőfokú bíróság azzal, hogy hiánypótlította felperest elismerte az eredetileg csatolt meghatalmazás érvénytelenségét.

A fellebbezésben előadott tényállásból mindössze annyit emel ki a meghatalmazás vonatkozásában, hogy:

Továbbra is hangsúlyozták, hogy a keresetet az elsőfokú bíróságnak vissza kellett volna utasítania, mert a fizetési meghagyás kibocsátásakor a felperes jogi képviselője nem rendelkezett az ügyvédi törvénynek megfelelő meghatalmazással. 6.Pf.20.960/2022/4. szám [14]

Holott előadtuk, hogy az utólag becsatolt meghatalmazás időbeli hatálya nem fedi le a peres eljárás időtartamát. Ezt követően önkényesen arra az álláspontra helyezkedik, hogy a hiánypótlásra előterjesztett meghatalmazás megfelelő volt.

Miután a hiánypótlási felhívást követően a felperes megfelelő meghatalmazást terjesztett elő, ezért sem a keresetlevél visszautasításának, sem az eljárás megszüntetésének nem volt helye. 6.Pf.20.960/2022/4. szám [19]

Nem fejt ki, hogy miért, mely jogszabályhely alapján, vagy azt, hogy az alperesi jogi álláspont, illetve az általa előadott tényállás miért téves. Egyszerűen nem értékeli az alperesi nyilatkozatokat.

Hasonlóan nem az eljárásjogi törvények alapján döntött a törvényszék a másodlagos hatályon kívül helyezési okként előadott kérelmünkről.

Az alperesek sérelmezték, hogy a fizetési meghagyásos eljárás útján nem lehetett volna előterjeszteni a követelést szakértői vélemény hiányában, mert először megállapítási kereset előterjesztésére kellett volna, hogy sor kerüljön. Az alperesek ezen érvelése azonban nem helytálló, tekintettel arra, hogy fizetési meghagyás kibocsátására marasztalásra irányuló kérelem esetén kerülhet sor, amennyiben a pénzüsszeg meghatározható. A felperes joga és kockázata eldönteni, hogy milyen összegre kíván pert indítani, de ő viseli annak a következményeit is, hogyha nem akkora marasztalási összeget ítél meg a bíróság a részére, mint amekkorára a keresetet előterjesztette, hiszen a meg nem ítélt rész tekintetében pervesztesnek minősül. Jelen esetben tehát nem volt akadálya marasztalásra irányuló kereset esetén a fizetési meghagyás kibocsátásának. 6.Pf.20.960/2022/4. szám [20]

E körben konkrétan nem jelöl meg jogszabályhelyet. Az ilyen ítéletalkotás sérti a tisztességes eljáráshoz fűződő eljárásjogi jellegű alapjogunkat, mivel a törvényszék az indokolási kötelezettségét az arra vonatkozó jogszabály által támasztott követelményeit súlyosan sértő módon nem teljesítette.

Az eljárása e tekintetben is önkényes, hiszen nyilvánvalóan nem egyenlően alkalmazza a jogot, felperest önkényesen előnyösebb helyzetbe hozza, amivel megsérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt *fair trial*-ből fakadó bíróság előtti egyenlőség alkotmányos értékét, valamint az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) bekezdésben foglalt azon alapjogot, amely szerint a törvény előtt mindenki egyenlő.

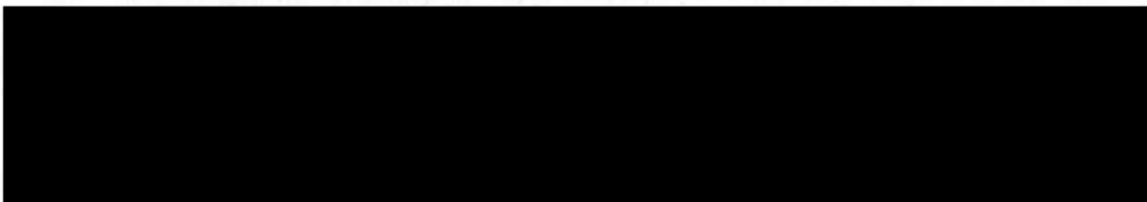
Ítélethirdetés

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.**

A tisztességes eljáráshoz való alapjog alapján a bíróság előtt mindenki egyenlő, ami egyben azt is megköveteli a jogalkalmazótól, hogy polgári ügyben hozott ítéletet nyilvánosan hirdesse ki az eljárására vonatkozó jogszabályoknak megfelelően. Polgári ügyben a 2016. évi CXXX. törvény rendelkezéseit kell az eljáró bíróságnak alkalmaznia:

346. § [Az ítélet tartalma]

(1) Az írásba foglalt ítélet bevezető részre, rendelkező részre, perorvoslati részre, indokolásra és **záró részre tagolódik**.

(7) A záró rész tartalmazza az ítélethozatal helyének és idejének megfelelő keltezését, továbbá az egyesbírónak vagy a **tanács elnökének és tagjainak nevét és aláírását**. Ha valamelyikük az aláírásban akadályozva van, a záró rész ezt és az akadály megjelölését is tartalmazza.

Pp. 323. § [A közokirat]

(1) A közokirat olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő módon állított ki.

Pp. 9. § [A bíróság összetétele]

(4) A másodfokon eljáró bírósági tanács három hivatásos bíróból áll.

Bszi. 15. § (1) A bíróság egyesbíróként vagy tanácsban jár el. Az ítélezésben - törvény által meghatározott ügyekben és módon - ülnökök is részt vesznek. Az ülnöknek az ítélezésben a bíróval azonos jogai és kötelezettségei vannak.

A 2022. november 11. napján tett iratbetekintésem során készített képfelvételek alapján a másodfokú ítéletet az ítéelő tanácsa valamennyi tagja egyszerűen nem írta alá. Az ítélet záró része ugyan feltünteti a tanács tagjait, de azok aláírását nélkülözi, csupán tesz egy, a polgári perrendtartás által elő nem írt toidatot, azaz külön kiírja ismét az előadó bíró nevét, ami fölé az aláírása el van helyezve.

Ez a körülmény azt is eredményezi, hogy a jogi képviselőnek megküldött elektronikus kiadmány érvénytelen, arra jogot alapítani nem lehet. Ezek alapján az ítélet nem kihirdetett, *contra constitutionem* szintet elérő alaptörvény-ellenesség áll fenn, ami miatt annak **MEGSEMISÍTÉSÉNEK** van helye.

A másodfokú bíróság sem a mellérendeltség elve alapján, a jogszabályoknak való alávetettség követelményeit szem előtt tartva járt el, az ítélet tartalmára vonatkozóan számos kötelezettségét súlyosan megsértette, ami miatt mind a másodfokú eljárás, mind a másodfokú ítélet az Alaptörvény-ellenesség talajára helyezkedett.

A másodfokú ítélet indokolási kötelezettsége kapcsán a másodfokon eljáró ítéelőtanács egyértelműen megsértette a Pp. 346. § (5) bekezdésben foglaltakat akkor, amikor a fentiek szerint nem jelölte meg az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat, holott a bíróság a döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. A másodfokú bíróság akkor is megszegi eljárási kötelezettségét, amikor mintegy sommásan csak annyit ír, hogy felperes megfelelően potolta a meghatalmazását. Az ilyen ítélet a fentiek szerint nem tekinthető megindokoltnak.

Ennél súlyosabb alapjogi jogsérelem, hogy a másodfokú ítélet nem tartalmazza a tanács valamennyi tagjának aláírását. Ezenné tartalmi-formai hiányosság az ítéletet alkalmazhatatlanná és kikényszeríthetetlené teszi, hiszen e hiány miatt az Pp. 323. § (1) bekezdésben foglalt közokirati minőséghez szükséges követelményeknek nem felel meg, ugyanis a Pp. 346. § (7) bekezdése mint *jogszabályi rendelkezés* egyértelműen megköveteli, hogy az ítéletet annak záró részében a tanács valamennyi tagja aláírja. Ennek hiányában az ítélet nem tekinthető írásba foglaltnak, kihirdetettnek, elbíráltnak, a tanács vonatkozásában pedig álláspontunk szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk „törvény

által felállított" fordulata mintegy nem is érvényesül, ugyanis a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 15. § (1) bekezdése szerint a bíróság egyesbíróként vagy tanácsban jár el, a Pp. 9. § (4) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a másodfokon eljáró bírósági tanács három hivatásos bíróból áll. Az aláírások hiányában nem igazolt, hogy a döntés tanácsban született. Az a bírósági ítélet, amely a társasbíráskodás elvét megsérti tisztességesnek sem tekinthető.

A másodfokú eljárás a fentiekben előadottak miatt súlyosan sérti az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogunkat. Igazságszolgáltatási tevékenységet kizárólag az állami bíróságok látnak el. Egy polgári perben a felek az eljárás lefolytatásáért, ítélet vagy döntés megváltoztatása érdekében illetéket fizetnek, amiért cserébe a bíróságok ellátják az igazságszolgáltatási tevékenységet, amelynek során érdemi döntés keletkezik, aminek írásba foglalt közokirati formában kell létrejönnie. Ez egyben valamennyi fél elemi érdeke is.

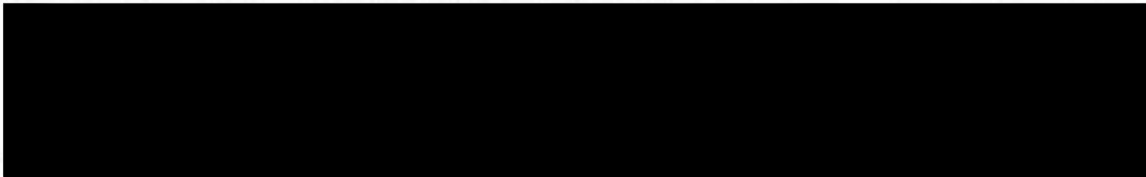
Mindkét ítélet vonatkozásában előadott valamennyi XXVIII. cikk (1) bekezdésbe ütköző Alaptörvény-ellenességgel összefüggésben előadjuk a következőket:

Mindkét ítéletről, valamint a teljes eljárásról elmondható, hogy a tisztességes eljárás alapjogi követelményeivel szoros összefüggésben az eljáró bíróságok valamennyi Alaptörvény-ellenesség tekintetében jogalkalmazásuk során sértik az Alaptörvény R) cikk (1) (2) bekezdéseit, valamint a 28. cikkben foglaltakat akkor, amikor a kötelezettségeikre nézve *desuetudo* nem alkalmazták a polgári perrendtartás szabályait, figyelmen kívül hagyják az Alaptörvény értékeit.

Továbbá akkor is, amikor a peres feleket nem a mellérendeltség és egyenjogúság jegyében kezelik, hanem a jogi képviselővel eljáró félnek többet engednek, feloldják eljárási kötelezettségeit azzal, hogy a kereset visszautasítás, fellebbezési ellenkérelem visszautasításának, eljárás megszüntetésének szankcióit önkényesen nem alkalmazták vele szemben, valamint akkor is, amikor a másodfokú bíróság az indokolási kötelezettségét nem a rá irányadó törvény alapján teljesíti.

Emellett még az is elmondható, hogy mindkét ítélet szembemegy a fair eljárásra vonatkozó függetlenségi követelményekkel, hiszen a bíróságok kirívóan szembetűnően nem a mellérendeltség elve, a polgári törvénykönyv preambulumban előírtak, ill. az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik, alkalmazták a jogot, és a legfontosabb, hogy magukra nézve nem tartják az Alaptörvényt és a jogszabályokat kötelezőnek, holott az alkotmányos kötelezettségük (At. R) cikk (1) (2)). Eljáró bíróságnak a tisztességes eljárás égisze alatt kötelessége az R) cikk (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelni, valamint a 28. cikkben foglalt jogalkalmazási kívánalmakat teljesíteni. A bírósági döntések sértik továbbá a tisztességes eljárás követelményeivel szoros összefüggésben az Alaptörvény 28. cikkben foglalt jogalkalmazás során tanúsítandó jogértelmezési kötelezettségeket is, hiszen elrugaszkodnak a polgári perrendtartás preambulumától, mivel szemmel láthatóan nem a **polgárok szolgálatát biztosító, a közjónak és a józan észnek megfelelő jogalkalmazás eszméjétől vezérelve** alkalmazzák a törvényt.

Az ilyen jellegű ítéletek nem tekinthetők függetlennek, sértik a XXVIII. (1) foglalt bírói függetlenség elvét, azok MEGSEMMISÍTÉSÉNEK van helye.

A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel. 20/2017. (VII. 18.) AB határozat [24]

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Igen még annak végrehajthatósága előtt kezdeményeztük külön íven.

A hiánypótlás előterjesztését megelőzően megindult a döntés bírósági végrehajtása 0301-Vh.970/2022 számon. A hiánypótlás előterjesztésével egyidejűleg ismételtén kérjük a járásbíróságon immár ügyszámmegjöléssel a végrehajtási eljárás felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Jogi képviselő nélkül járunk el.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Személyes adataink közzétételéhez **nem járulunk** hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

M/1 tárgyalási jegyzőkönyvek 17.21.139/20250/63 17.21.139/20250/68 + halasztási kérelem

M/2 felperesi meghatalmazások

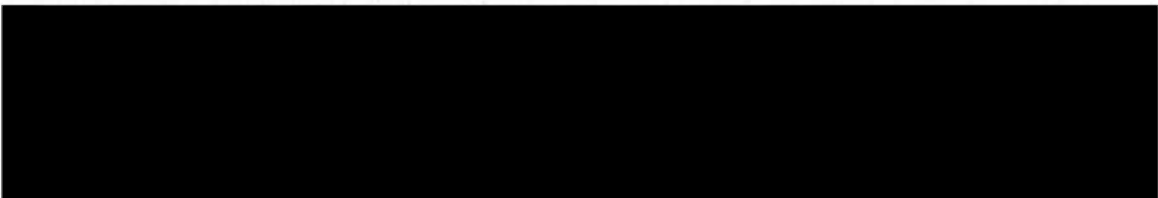
M/3 elsőfokú ítélet

M/4 másodfokú ítélet + az iratbetekintés során készített képfelvételek, amik igazolják, hogy az aláírásokat nélkülöz

M/5 fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

Ezzel kapcsolatosan kellő tisztelettel és határozottsággal kérjük a Tisztelt Kecskeméti Járásbíróságot, hogy a bíróságon található aktában lévő **papíralapú (!)** másodfokú ítéletről és az iratbetekintő lapról hiteles papíralapú másolatot készítsen, és azt az Alkotmánybíróságnak jelen beadvánnyal együtt megküldeni sziveskedjen.

A mellékelt ítéletek igazolják, hogy a perben félként vettünk részt.

Egységes szerkezet Kelt.: Kecskemét, 2022. február 02.

